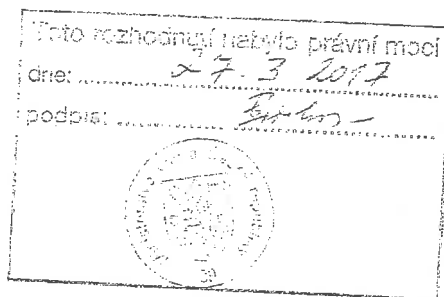

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR
24.3.17 JMS

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.
prac. č.: 0888r

Milan Chovanec
ministr vnitra

Č. j. MV-162526-3/SO-2016

Praha 23. března 2017
Počet listů: 5

Účastnice řízení:

Nezletilá

st. přísl. Vietnamská socialistická republika
bytem:

4

Zmocněný zástupce:

Pan

advokát

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po předchozím projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu**, který podala prostřednictvím zmocněného zástupce nezletilé nar. st. přísl. Vietnamská socialistická republika, bytem (dále jen „účastnice řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3491/835.3/2-2015, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky,

takto:

podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3491/835.3/2-2015,

zamítá.

ODŮVODNĚNÍ

Zákonný zástupce účastnice řízení požádal prostřednictvím zmocněného zástupce u Krajského úřadu Libereckého kraje o udělení státního občanství České republiky pro nezletilou účastnici řízení. Předmětná žádost byla u Krajského úřadu Libereckého kraje podána dne 22. 6. 2015 a správnímu orgánu I. stupně byla postoupena dne 3. 7. 2015.

Správní orgán I. stupně po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatoval, že účastnice řízení se na území České republiky fakticky zdržuje od roku 2008, trvalý pobyt zde má povolen ode dne 3. 5. 2012. Účastnice řízení žije ve společné domácnosti se zákonnými zástupci (rodiči), kteří jsou státními občany Vietnamské socialistické republiky. Zákonní zástupci účastnice řízení, na kterých je účastnice řízení zcela závislá, o státní občanství České republiky prozatím nežádají.

Ve správním řízení došel správní orgán I. stupně k závěru, že v současné době není v zájmu účastnice řízení, aby jí bylo uděleno státní občanství České republiky, aniž by toto státní občanství nabyli i její rodiče jako její zákonní zástupci. Tento závěr má i právní oporu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013 – 29, ve kterém Nejvyšší správní soud zdůraznil dodržení obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí, když vyslovil, že *„jejím účelem je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny“*.

Z výše uvedených důvodů se správní orgán I. stupně dále rozhodl neprominout splnění podmínky stanovené v ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, tedy podmínky povolení k trvalému pobytu na území České republiky v délce trvání alespoň 5 let nepřetržitě. Správní orgán I. stupně s ohledem na zjištěné skutečnosti svým rozhodnutím ze dne 17. 10. 2016, č. j. VS-3491/835.3/2-2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žádosti účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky nevyhověl.

Napadené rozhodnutí bylo účastnici řízení doručeno prostřednictvím zmocněného zástupce dne 17. 10. 2016. Dne 25. 10. 2016 obdržel správní orgán I. stupně prostřednictvím veřejné datové sítě blanketní rozklad zmocněného zástupce účastnice řízení, který směřuje proti napadenému rozhodnutí. Zmocněný zástupce účastnice řízení následně přípisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 7. 11. 2016 doplnil podaný rozklad o náležité odůvodnění.

Zmocněný zástupce účastnice řízení v odůvodnění rozkladu uvádí, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nepřezkoumatelné a je výsledkem paušálního přístupu správního orgánu I. stupně k žádosti. Je v rozporu s ustanovením § 2, § 3, § 4 a § 68 odst. 3 správního řádu. Úvahu správního orgánu I. stupně, že udělení státního občanství České republiky není v zájmu účastnice řízení, považuje zmocněný zástupce účastnice řízení za smyšlenou a spekulativní. Účastnice řízení prokázala, že je do české společnosti řádně integrována, což doložila vysvědčením a tím, že se takřka výhradně zdržuje pouze na území České republiky. Zmocněný zástupce účastnice řízení označuje za lichou také úvahu správního orgánu I. stupně, že žádosti nelze vyhovět s odkazem na princip jednotnosti státního občanství v rámci rodiny. Účastnice řízení však o státní občanství Vietnamské socialistické republiky udělením státního občanství České republiky nepřijde. Podle mínění zmocněného zástupce účastnice řízení správní orgán I. stupně zbytečně požadoval v průběhu řízení odstranění vad žádosti o udělení státního občanství České republiky, respektive formálních nedostatků, když

této žádosti nebylo podle názoru správního orgánu I. stupně od počátku možné vyhovět. Zmocněný zástupce účastnice řízení s ohledem na uvedené argumenty navrhl, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a odst. 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra.

Ministr vnitra přezkoumal rozkladem napadené rozhodnutí z hlediska integrace účastnice řízení ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 zákona o státním občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout od objektivně dané překážky pro neudělení státního občanství České republiky, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem účastnice řízení, která je plně citově a zejména existenčně závislá na svých zákonných zástupcích, státních občanech Vietnamské socialistické republiky, kteří o státní občanství České republiky nežádají.

Ministr vnitra v této souvislosti reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013 – 29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud konstatuje, že neudělení státního občanství České republiky je sice pro účastnici řízení nepříznivé a nechtěné, ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v dané věci zjistil skutkový stav věci a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné na daný případ aplikovat i soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, respektive zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí.

Správní orgán I. stupně rozhoduje v obdobných případech stejným způsobem, tedy v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu. Dosud správní orgán I. stupně v případech žádostí o udělení státního občanství České republiky podávaných samostatně za nezletilé děti mladší 15 let rozhodoval tak, že těmto žádostem s ohledem na zásadu jednotného státního občanství v rodině nevyhovoval. V tomto konkrétním případě nezletilé účastnice řízení nezjistil ministr vnitra ze spisového materiálu nic, co by nasvědčovalo tomu, že zákonní zástupci účastnice řízení mohli legitimně očekávat, že žádosti účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky bude v plném rozsahu vyhověno, když tuto žádost podávali s vědomím, že účastnice řízení je nezletilá a je zcela závislá na jejich péči. Zákonní zástupci účastnice řízení si byli vědomi, že jsou cizími státními příslušníky a o státní občanství České republiky nežádají. Vzhledem k tomu, že nikdo z rodiny nemá státní občanství České republiky, může integrace do české společnosti probíhat jen v omezeném rozsahu, který zatím nepostačuje pro udělení státního občanství České republiky. Účastnice řízení není do české společnosti integrována ani z hlediska sociálního. Toto nemůže v dostatečné intenzitě zajistit ani její školní docházka, a to i navzdory tomu, že účastnice řízení dosahuje velmi dobrých studijních výsledků. Pouhé plnění školní docházky není dostačujícím faktorem pro plnou společenskou integraci ani podle aktuální soudní judikatury (viz výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu). Rodinné vazby účastnice řízení jsou pro ni stále určující a zásadní, přičemž ostatní sociální vazby jim nelze prozatím klást na roveň.

Ministr vnitra konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval zcela v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, když předmětné žádosti s poukazem na

princip jednotného státního občanství v rodině napadeným rozhodnutím nevyhověl. Napadené rozhodnutí nepostrádá řádné odůvodnění a závěry správního orgánu I. stupně jsou přezkoumatelné.

Námítku zmocněného zástupce účastnice řízení o tom, že účastnice řízení nepřijde o státní občanství Vietnamské socialistické republiky, kterým disponují i její rodiče, a nedojde tak k porušení zásady jednotného státního občanství v rodině, je možné v kontextu již uvedeného pokládat za právně irelevantní. Ve shora uvedeném rozsudku Nejvyššího správního soudu je tato zásada uváděna v souvislosti s žádostí o udělení státního občanství České republiky celé rodině. Princip jednotného státního občanství v rodině je sledován v tom, že není nezbytné (či důvodné), aby dítě disponovalo státním občanstvím České republiky, a to na rozdíl od svých rodičů, kteří jej právně zastupují, vychovávají a na nichž je citově a existenčně závislé.

Ministr vnitra v kontextu výše uvedeného uvádí, že zákon o státním občanství České republiky v ustanovení § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále. Tyto osoby mohou po dosažení zletilosti učinit prohlášení a nabýt tak státní občanství České republiky zjednodušenou formou. Ministr vnitra zároveň ve shodě se správním orgánem I. stupně konstatuje, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilým osobám všechna nezbytná práva pro jejich další integraci a dospívání na území České republiky, jako je například účast v systému veřejného zdravotního pojištění, ničím nerušený pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání apod. Sám o sobě to ovšem není důvod, pro který se nezletilým osobám státní občanství České republiky uděluje.

K námítkce zbytečného vyžádání dalších dokladů od zákonných zástupců účastnice řízení ministr vnitra konstatuje, že byly toliko vyžádány listiny nezbytné k posouzení splnění všech zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, respektive doklady potřebné pro zjištění skutkového stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. V době vydání usnesení o přerušení řízení a výzvy k odstranění nedostatků nemohl správní orgán I. stupně předvídat, jak bude o předmětné žádosti meritorně rozhodnuto. Postup správního orgánu I. stupně v tomto směru nikterak nevybočuje z jeho ustálené praxe. Důvodem nevyhovění žádosti není otázka doložení či nedoložení potřebných dokladů, avšak respektování zásady jednotného státního občanství v rodině, jak bylo vyloženo výše.

Na základě výše uvedených skutečností rozhodl ministr vnitra tak, jak je stanoveno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Otisk úředního razítka

Milan Chovanec

Rozdělovník:

1. *(odeslat do datové schránky)*
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy